

Γόρτυνος Ιερεμίας: "Το έργο της Εκκλησίας δεν είναι να κάνει κοινωνικά και πολιτιστικά έργα"

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 17 Σεπτεμβρίου, 2011

Το Κήρυγμα του Μητροπολίτη την Κυριακή 11 Σεπτεμβρίου 2011

Αδελφοί μου Χριστιανοί,

1. Στον κόσμο αυτό που ήρθαμε πρέπει να βρούμε τον Θεό και αλλοίμονό μας αν δεν τον βρούμε. Γιατί το να βρούμε τον Θεό και να ζούμε σωστά την ζωή μας κατά τον Νόμο Του, αυτός είναι ο σκοπός της ζωής μας. Ας το μάθουμε και ας το καταλάβουμε: Ο σκοπός της ζωής μας δεν είναι να γίνουμε πλούσιοι ούτε να γίνουμε άρχοντες και επίσημοι, ούτε τέλος πάντων να ψευτοζήσουμε βολεύοντας τα προβλήματά μας απ' εδώ και απ' εκεί, αλλά ο σκοπός για τον οποίο ήρθαμε στον κόσμο είναι να βρούμε τον Θεό και να ενωθούμε μαζί Του. Όπως το ψάρι έγινε για να κολυμπάει και όπως το πουλάκι έγινε για να πετάει, έτσι, αγαπητοί μου, και εμείς οι άνθρωποι γενήκαμε για τον Θεό.

2. Είναι να λυπάσαι για μερικούς ανθρώπους, να λυπάσαι και να κλαις, γιατί έχουν αποκοπεί από τον Θεό. Μπορεί να είναι πλούσιοι και μορφωμένοι αυτοί οι άνθρωποι, μπορεί να είναι άρχοντες και επίσημοι, αλλά αφού ζουν χωρίς Θεό, δεν έχουν βρει το πραγματικό νόημα της ζωής. Το να ζούμε με τον Θεό σημαίνει να τον αγαπήσουμε και να τον ερωτευθούμε• σημαίνει ο νους μας να στρέφεται γύρω απ' Αυτόν σ' αυτόν, σαν στρόφιγγας.

3. Ο νους μας, αγαπητοί μου, που στα βιβλία της Εκκλησίας μας λέγεται και καρδιά και ψυχή, γιατί διακρίνεται από την λογική που είναι για την επιστήμη• ο νους μας λέγω, είναι ένα όργανο, που πλάστηκε για να επικοινωνούμε με τον Θεό, όπως τα αυτιά μας έγιναν για να συλλαμβάνουν τους ήχους από τον γύρω κόσμο και όπως τ' μάτια μας έγιναν για να βλέπουν τις γύρω εικόνες. Αλλά δυστυχώς ο νους μας αντί για τον Θεό στράφηκε στα σαρκικά και «μπάφιασε» και θολώθηκε. Έγινε σκοτεινός. Και αν ο καβαλάρης ο νους σκοτεινίασε, όλη τότε η ύπαρξή μας πάει κατά κρημού.

4. Το έργο της Εκκλησίας δεν είναι να κάνει κοινωνικά και πολιτιστικά έργα, όπως λανθασμένα νομίζουν πολλοί, αλλά το έργο της Εκκλησίας είναι να βοηθάει τα

παιδιά της να καθαριστεί ο νους τους, για να μπορέσουν να γεύονται τον Θεό. Γιατί ό Ιησούς Χριστός μας είπε «οι καθαροί στην καρδιά θα δούνε τον Θεό» (Ματθ. 5,8). Η Εκκλησία είναι σαν το Νοσοκομείο, που δίνει φάρμακα για την θεραπεία της ψυχής από τα αμαρτωλά πάθη, για τον φωτισμό του νου.

5. Λοιπόν, χριστιανοί μου!

(α) Σαν πρώτη αρχή για την θεραπεία της ψυχής μας είναι να καταλάβουμε ότι αυτή είναι σκοτεινή, γιατί δεν έχει μέσα της τον Ιησού Χριστό, που είναι Φως, όπως τον είδαμε να λάμπει στην Μεταμόρφωσή Του. Και αφού εννοήσουμε το ψυχικό μας σκοτάδι, να λέγουμε αυτήν την μικρή προσευχή, που μάς την παρέδωκαν οι άγιοι Πατέρες: «Ιησού Χριστέ, φώτισόν μου το σκότος»!

(β) Σαν δεύτερο καλό και σωστό βήμα για την θεραπεία της ψυχής μας είναι το να διαβάζουμε την ζωή των θεραπευμένων. Και οι θεραπευμένοι αυτοί και υγιείς στην ψυχή είναι οι άγιοι. Είχαν και αυτοί ψυχικές αρρώστειες, είχαν και αυτοί πάθη και αμαρτήματα, αλλά μέσα στην Εκκλησία που ζούσαν, στο θείο αυτό Νοσοκομείο, έπαιρναν τα πνευματικά τους φάρμακα και έγιναν εντελώς καλά. Είναι υγιέστατοι! Και την υγεία τους την βλέπουμε στις εικόνες τους. Στα ιερά εικονίσματα οι μορφές των αγίων λάμπουν. Έχουν φωτοστέφανα. Έτσι είναι! Αφού ενώθηκαν με τον Χριστό, που είναι Φως, έγιναν και αυτοί φως. Χριστιανοί μου, να διαβάζουμε τους βίους αγίων, για να κεντρίζεται και το δικό μας ενδιαφέρον να τους μιμούμαστε. Μόνο από τους βίους των αγίων θα μάθουμε την μέθοδο πώς καθαρίζεται ή ψυχή από τα αμαρτήματα και από αυτούς πάλι θα μάθουμε ποιος είναι ο σωστός δρόμος για τον Θεό. Γιατί, προσέχετε! Είναι μερικοί, μερικοί και πολλοί, που κηρύττουν λανθασμένο δρόμο για τον Θεό. Ασφάλειά μας για την πορεία μας στον Θεό είναι μόνο οι άγιοι. Ο δρόμος για τον Θεό πάει από εκεί που πέρασαν οι άγιοι. Στα ίχνη τους, λοιπόν!

(γ) Σαν τρίτο φάρμακο θεραπείας της ψυχής μας από την φαρμακαποθήκη της Εκκλησίας μας σάς συνιστώ, χριστιανοί μου, τον ησυχασμό. Ησυχασμός σημαίνει το να βρίσκουμε λίγη ώρα κάθε μέρα, έστω και 5 λεπτά, και κλεισμένοι μόνοι στο δωμάτιό μας ή και περπατώντας στον δρόμο, να σκεπτόμαστε τον Θεό. Να σκεπτόμαστε το μεγαλείο Του, την δόξα Του και την αγάπη Του και μετά να ερχόμαστε στον εαυτό μας και να βλέπουμε την ασχήμια μας. Πρέπει να είμαστε αυστηροί κριτές του εαυτού μας, αν θέλουμε την σωτηρία μας. Στον ησυχασμό μας αυτό να λέγουμε και την άλλη ωραία προσευχή, το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με», και την άλλη πάλι ωραία προσευχή στην Παναγία μας, το «Θεοτόκε Παρθένε Χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία ο Κύριος μετά Σου• ευλογημένη Συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της Κοιλίας Σου, ότι Σωτήρα έτεκες των ψυχών ημών», όπως και να διαβάζουμε ακόμη με σειρά ένα κομμάτι από τον λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή.

Τον ησυχασμό που σάς συνιστώ τον εφήρμοσαν οι άγιοι της Εκκλησίας μας, όπως το βλέπουμε στους βίους τους, αλλά τον ξεχάσαμε εμείς οι νεώτεροι, γιατί επηρεαστήκαμε από το αιρετικό παπικό πνεύμα της δράσεως και της προβολής.

6. Αυτά, αγαπητοί μου, ήθελα να σάς γράψω σαν ένα καλό ξεκίνημα για τον Θεό και καλή επιτυχία να έχουμε και σεις και εγώ στο ξεκίνημά μας αυτό. Είναι κρίμα, αλλά και εντροπή μας, χρόνια μέσα στην Εκκλησία και να μην έχουμε ακόμη θεραπευθεί πνευματικά, αλλά ούτε και να γνωρίζουμε καν την μέθοδο θεραπείας. Ας δώσει ο Κύριος μετάνοια σε όλους μας. Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς, ΑΜΗΝ.

Με πολλές ευχές

† Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας

(Πηγή: *amen.gr*)